

Київський університет імені Бориса Грінченка
Інститут журналістики
Кафедра реклами та зв'язків з громадськістю

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з науково-методичної
та навчальної роботи

О. Б. Жильцов
29 2019 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Основи сценарної майстерності та режисури

для студентів

Спеціальності **061 Журналістика**

Освітнього рівня **першого (бакалаврського)**

Освітньої програми **“Реклама і зв'язки з громадськістю”**

Київ - 2019

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
Ідентифікаційний код 02136554
Начальник відділу
моніторингу якості освіти
Програма № 1800/19
Жильцов
(підпис) (прізвище, ініціал)
« » 20 19 р.

Київський університет імені Бориса Грінченка

Інститут журналістики

Кафедра реклами та зв'язків з громадськістю

ЗАТВЕРДЖУЮ
Проректор з науково-методичної
та навчальної роботи
О. Б. Жильцов
« 09 » 2018 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Основи сценарної майстерності та режисури

для студентів

Спеціальності *061 Журналістика*

Освітнього рівня *першого (бакалаврського)*

Освітньої програми *“Реклама і зв'язки з громадськістю”*

Київ - 2018

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
Ідентифікаційний код 02136554
Начальник відділу
моніторингу якості освіти
Програма 0354/18
Жильцов
(підпис) (прізвище, ініціали)
« 07 » 09 20 18 р.

Розробники:

Пінчук Олена Михайлівна, викладач кафедри реклами та зв'язків з громадськістю

Викладачі:

Пінчук Олена Михайлівна, викладач кафедри реклами та зв'язків з громадськістю

Робочу програму розглянуто і затверджено на засіданні кафедри реклами та зв'язків з громадськістю

Протокол від 30 серпня 2018 року № 1

Завідувач кафедри Новохатько Л. М. Новохатько

Робочу програму погоджено із гарантом освітньо-професійної програми з реклами та зв'язків з громадськістю

30 08 2018 року

Гарант освітньо-професійної програми Новохатько Л. М. Новохатько

Робочу програму перевірено

05 09 2018 р.

Заступник директора Інституту журналістики

з науково-методичної та навчальної роботи Росінська О. А. Росінська

Пролонговано

на 2019/2020 н.р. підпис (ПБ), «29» 08 2019 р., протокол № 1 Новохатько

на 20__/20__ н.р. підпис (ПБ), «__»__ 20__ р., протокол № ____

на 20__/20__ н.р. підпис (ПБ), «__»__ 20__ р., протокол № ____

на 20__/20__ н.р. підпис (ПБ), «__»__ 20__ р., протокол № ____

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Характеристика дисципліни за формами навчання	
	денна	заочна
Вид дисципліни	вибіркова	-
Мова викладання, навчання та оцінювання	українська	-
Загальний обсяг кредитів/годин	5/150	-
Курс	2	-
Семестр	3	-
Кількість змістових модулів з розподілом	5	-
Обсяг кредитів	5	-
Обсяг годин, в тому числі:	150	-
Аудиторні	70	-
Модульний контроль	10	-
Семестровий контроль	-	-
Самостійна робота	70	-
Форма семестрового контролю	Залік	-

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Метою навчальної дисципліни “Основи сценарної майстерності та режисури” є ознайомлення з мистецтвом режисури як творчою організацією взаємодії акторського колективу і постановчої групи у процесі творення гармонійної єдності, підпорядкованої певному ідейно-художньому задуму естрадно-театралізованої форми та засвоєння теоретичних та методичних основ сценарного мистецтва.

Завдання дисципліни передбачають такі процеси:

- розвивати *інтегральну компетентність*: здатність виконувати складні спеціалізовані завдання в галузі івентології, що передбачає застосування положень і методів режисури та акторської майстерності для забезпечення ефективності комунікаційної діяльності; вміння критично оцінювати і розв’язувати політичні, соціальні, культурні й ідеологічні проблеми шляхом їх образної демонстрації у формі спеціальних заходів; здатність застосовувати традиційні та сучасні інформаційні технології у процесі формування та реалізації режисерського задуму;
- розвивати *загальні компетентності* такі, як набуття творчої компоненти світогляду, переконань, уподобань, поглядів щодо

суспільного буття; художньо-образного мислення; здатність до емоційно-образного рішення; розвиток організаторських здібностей та організації творчого процесу інших; міжособистісно взаємодіяти у команді; розуміння та дотримання морально-етичних норм і цінностей, сформованість загальної культури, морально-етичних якостей;

- розвивати *фахові компетентності* спеціальності:
 - розуміння загальних закономірностей та конкретно-історичних особливостей режисерської діяльності як сфери практичного застосування.
 - володіння сучасними тенденціями створення сценаріїв та формування режисерського задуму як проекту майбутнього спеціального заходу та пошук найефективніших шляхів його реалізації;
 - створення власних проектів шляхом компіляції та авторського бачення;
 - здатність до публічної діяльності та спілкування з соціумом шляхом образної демонстрації власної думки за допомогою спеціальних подій;
 - уміння планувати, створювати та аналізувати спеціальні події для державних організацій, комерційних структур, неурядових (некомерційних) об'єднань;
 - створення власних концепцій спеціальних подій з урахуванням особливостей цільової аудиторії, мікро- та макросередовища;
 - уміння супроводжувати комунікаційні заходи.;
 - володіння методиками оцінювати ефективність спеціальних заходів;

Фахові компетентності формуються у Центрі сучасних комунікацій Інституту журналістики Університету Грінченка.

3.Результати навчання за дисципліною

Програмні результати навчання:

- знати соціально-психологічні закономірності режисерської діяльності;
- вміти створювати власні спеціальні події;
- знати шляхи реалізації основних спеціальних подій, причини їхніх невдач та успіхів;
- передбачати тенденції та перспективи розвитку сфери шоу-бізнесу або організації спеціальних подій як складової PR-бізнесу в умовах глобалізації та світової трансформації;
- розуміти основний алгоритм менеджерської діяльності, що є однією з основних складових діяльності режисера (планування, організація, контроль);
- вміти проводити дослідження та аналіз у сфері режисури та сценарної майстерності;
- вміти створювати ефективні інформаційні приводи;
- розробляти та коригувати сценарії комунікаційних заходів.

4. Структура навчальної дисципліни

Тематичний план для денної форми навчання .

№ теми	Назви теоретичних розділів	Розподіл годин між видами робіт						
		Усього	Аудиторних					Самостійна
			Лекції	Семінари	Практична	Лабораторна	Модульний контроль	
БЛОК І: ОСНОВИ РЕЖИСУРИ								
<u>Змістовий модуль І.</u>								
Основи та головні принципи театрального мистецтва								
1	Теоретичні засади режисури у творчості К.С.Станіславського та В.І.Немировича-Данченка . В.Є.Мейерхольд як новатор театрального мистецтва	16	2	2	4			8
2	Значення режисерської діяльності Є.Б.Вахтангова та Л.Курбаса в режисурі естради, театралізованих вистав та масових свят.	16	2	2	4			8
	Модульна контрольна робота	2					2	
Разом		34	4	4	8		2	16
<u>Змістовий модуль ІІ.</u>								
Поняття та структура сценічного номеру як основи режисерської та сценарної майстерності								
3	Ідейно-тематична основа сценічного номеру як одиниці естрадного мистецтва. Архітектоніка та композиція номеру. Надзавдання як головна мета постановки будь-якої спеціальної події.	16	2	2	4			8
4	Жанр, конфлікт, наскрізна дія, атмосфера як головні складові темпоритму спеціальної події. Мізансценування.	12	2		4			6
	Модульна контрольна робота	2					2	
Разом		30	4	2	8		2	14
<u>Змістовий модуль ІІІ.</u>								
Режисерська концепція: теоретичні основи та практика застосування в умовах сучасних форм та жанрів режисури спеціальних подій								
5	Сценарно-режисерський хід та прийом як образний рух авторської концепції	12	2		4			6
6	Театралізація та монтаж як творчий метод режисера. Режисерська документація як метод спілкування зі всіма учасниками спеціальної	12	2		4			6

	події							
	Модульна контрольна робота	2					2	
	<i>Разом</i>	26	4		8		2	12
БЛОК II: ОСНОВИ СЦЕНАРНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ								
Змістовий модуль IV.								
Літературний сценарій. Сценарна театралізація як творчий метод сценариста								
7	Сценарний план як літературний проєкт майбутньої спеціальної події. Поняття сценарної театралізації: види та виразні засоби.	16	2	2	4			8
8	Літературний сценарій, його види та методи його створення. Інсценізація у створенні сценаріїв номеру, зримої та малої форми.	16	2	2	4			8
	Модульна контрольна робота	2					2	
	<i>Разом</i>	34	4	4	8		2	16
Змістовий модуль V.								
Сценарний задум як основа драматургії театралізованих форм								
9	Сценарний задум та хід як образно-емоційне уявлення змісту майбутнього твору. Художній образ майбутньої спеціальної події: шляхи створення та реалізації.	12	2		4			6
10	Літературний монтаж, його види. Види та засоби ідейно-емоційного впливу: роль музики, кіно та інших допоміжних засобів	12	2		4			6
	Модульна контрольна робота	2					2	
	<i>Разом</i>	26	4		8		2	12
	Підготовка та проведення контрольних заходів							
Всього за навчальним планом		150	20	10	40		10	70

5. Програма навчальної дисципліни

БЛОК І: ОСНОВИ РЕЖИСУРИ **ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ І.**

Основи та головні принципи театрального мистецтва

ТЕМА 1. Теоретичні засади режисури у творчості К.С.Станіславського та В.І.Немировича-Данченка. В.Є.Мейерхольд як новатор театрального мистецтва

Поняття театрального мистецтва та режисури в ньому як одного із основних елементів даного мистецтва. Театральне мистецтво як одна із форм образного (художнього) відображення дійсності. Становлення режисури як професії в театральному процесі у ХІХ ст. Основне призначення режисера та мета його творчості у громадському житті. Завдання професійної підготовки по курсу «Основи сценарної майстерності та режисерської діяльності»: набуття умінь створити номер, цілісну естрадну виставу і театралізоване масове свято, уміння знаходити засоби об'єднання епізодів і підпорядковувати їх єдиному режисерському задуму. Генезис режисури естради та функції режисера естради та масових свят. Творча біографія К.С.Станіславського. Головні етапи формування його як актора, режисера, організатора і теоретика театру. Погляди К.С.Станіславського на мистецтво театру. К.С.Станіславський про суть, призначення, смисл та громадянськість театрального мистецтва. К.С.Станіславський – організатор театральної справи. Основні принципи системи Станіславського. Принцип життєвої правди як шлях до істинної театральності. Найважливіший компонент школи Станіславського – вчення про надзавдання. Визначення терміну “надзавдання”. Третій принцип системи Станіславського – принцип активності і дії. Органічність творчості актора як четвертий принцип системи. Принцип творчого перевтілення як п'ятий і вирішальний принцип системи, як завершальний етап творчого процесу в акторському мистецтві. Система як надійний фундамент міцної споруди сучасної вистави. Режисерські принципи К.С.Станіславського. В.І.Немирович-Данченко як режисер, драматург, теоретик, педагог. Новаторство режисури Немировича-Данченка, його теоретичні настанови про мистецтво режисури. Немирович-Данченко про три основні іпостасі режисера. Немирович-Данченко про емоційну кульмінацію у виставі, його теорія трьох секунд.

Творча біографія В.Є.Мейерхольда. Розбіжність творчих поглядів та зближення шляхів двох великих режисерів – Станіславського як майстра теорії “синтезу” правди почуттів та Мейерхольда – новатора над уявного театрального мистецтва. Умовність і символізм у театрі митця. Видовищні тенденції майстра революційного театру. Погляди Мейерхольда на п'єсу як на специфічну форму організації руху думок, пристрастей, боротьби. Прийом

парадоксального трактування сцени і образу у Мейерхольда. Мейерхольд про контрастне поєднання речей і дій, його режисерське рішення вистави “Нора”. Поради Мейерхольда про пошук зримого образу та режисерського задуму майбутньої вистави.

ТЕМА 2. Значення режисерської діяльності Є.Б.Вахтангова та Л.Курбаса в режисурі естради театралізованих вистав та масових свят.

Перші режисерські кроки Є.Б.Вахтангова. Пошук митцем нових форм виявлення правди життя у правді театру. Вахтангов: “Дивіться – це театр, це не реальність, як у Станіславського, і це зовсім не потойбічний світ, як у Мейерхольда”. Експерименти та реформаторство Є.Вахтангова: розширення сценічного простору, зв’язок сцени з глядачем. Поняття природи гротеску в режисурі Є.Вахтангова. Режисерські роботи Є.Вахтангова, зокрема, вистава “Принцеса Турандот”. Є.Вахтангов про характерність всіх без винятку акторів. Акторська та режисерська спадщина Леся Курбаса.

Характерні риси творчої індивідуальності Леся Курбаса – нахил до філософських узагальнень, здатність глибоко вникати в зміст мистецького твору, вміння розкривати його другий план. Творчі знахідки митця у вирішенні питання простору і часу у творчості режисера й актора. Режисерські роботи Леся Курбаса в оригінальному українському варіанті як відображення загальних тенденцій художнього розвитку, властивих європейській культурі 20-х років XX століття. Значення особистості Леся Курбаса для історії українського театрального мистецтва.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ II.

Поняття та структура сценічного номеру як основи режисерської та сценарної майстерності

ТЕМА 3. Ідейно-тематична основа сценічного номеру як одиниці естрадного мистецтва. Архітектоніка та композиція номеру. Надзавдання як головна мета постановки будь-якої спеціальної події.

Ідейно-тематична основа сценічного номеру як основний елемент режисерського аналізу. Поняття теми, проблеми, ідеї твору. Ідея як форма мислення режисера. Тема як предмет та суть будь-якого міркування або викладу, що утворюють основу художнього твору. Проблема як основне питання художнього твору, що потребує розв’язання. Поняття конфлікту. Види конфліктів. Важливість визначення режисером теми, проблеми, ідеї майбутнього заходу для логічної реалізації проекту. Режисерський аналіз сценарію та визначення головного конфлікту, його складових елементів (змісту конфлікту, конфліктуючих сторін, розташування сил конфлікту,

предмет конфлікту, характер конфлікту).

Архітектоніка сценічного номеру – побудова основних елементів (сцен, епізодів) і окремих частин сценарію у визначеній системі і послідовності. Архітектоніка як загальний зміст епізодів і блоків та монтажна організація матеріалу. Архітектоніка номеру: розглядання конструктивних основ твору, співвідношення між головними і другорядними елементами сценарію, підсумок функціонального значення окремих частин і елементів. Композиційна побудова твору, закони композиції. Композиція номеру. Подія як зміна характеру дії сценічного номеру. Визначення та класифікація подій у сценічному номері. Визначення терміну «над завдання». Значення образного розуміння ідеї та надзавдання у формуванні режисерського задуму. Надзавдання як головна мета постановки будь-якої спеціальної події.

ТЕМА 4. Жанр, конфлікт, наскрізна дія, атмосфера як головні складові темпоритму спеціальної події. Мізансценування.

Жанр як вид твору, що позначений конкретними стильовими ознаками. Різновиди жанрів та певна сукупність принципів, яких повинен дотримуватися режисер при втіленні на сцені. Визначення жанру як “кута зору автора на дійсність, переломлений через художній образ” (за Г.Товстоноговим). Різновиди жанрів у сценічному мистецтві. Темп (від італ. *tempo*, лат. *tempus* – час) – швидкість руху, в театральному мистецтві як швидкість розвитку сценічної дії, подій, драматургічної боротьби та розвитку конфлікту. Ритм (від гр. *rhythmos* – співрозмірність, стрункість) як співвідношення тривалості основних одномірних елементів руху. Взаємозв’язок темпу і ритму. Введення К.С.Станіславським до театральної термінології поняття “темпоритму”. Поняття темпоритму. Темпоритм як показник міри фізичної готовності до здійснення будь-якої дії. Темпоритм як вираження психологічної напруги, емоційної насиченості та мобільності сценічної дії Використання сучасними режисерами синкопованої (переакцентованої) побудови темпоритму концерту (при обов’язковому дотриманні закону його зростання). Загальне поняття атмосфери в житті та у театральному мистецтві. Атмосфера театру, концертного залу, цирку, театралізованого масового свята. Атмосфера як взаємозв’язок режисера з глядачем. Атмосфера простору, часу і запропонованих обставин.

Поняття світлового, звукового, музично-шумового оформлення спеціальної події. Особливості світлового вирішення кожного номеру. Необхідність світлової партитури кожного номеру. Підбір звукового оформлення як засобу впливу на глядача. Роль світлового, звукового, музично-шумового оформлення у створення необхідної атмосфери. Мізансцена як засіб пластичної виразності сценічного номеру. Технологія мізансценування. Поняття мізансцени як розташування дійових осіб на

сценічному майданчику у певному фізичному відношенні один до одного і до навколишнього предметного середовища. Мізансцена як один з найважливіших засобів образної виразності режисерської думки. Мізансцена – мова режисера. Режисер як творець сценічного простору. Різновиди мізансцен: за змістом (функціональні, психологічні, тематичні), за геометрією (горизонтальні, вертикальні, діагональні, перпендикулярні, глибинні, симетричні, асиметричні, круглі, серпантинні, з чітким малюнком, з прихованим малюнком). Залежність мізансцени від жанру і стилю вистави, від міри умовності. Мізансцени сюжетні, фабульні, образні. Іномовна образність у мізансценах естрадних та масових видовищ (алегорична, символічна, метафорична). Іномовна образність у мізансценах естрадних та масових видовищ (алегорична, символічна, метафорична). Мізансцена в театралізованій виставі як частина сценічної інформації.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ III.

Режисерська концепція: теоретичні основи та практика застосування в умовах сучасних форм та жанрів режисури спеціальних подій

ТЕМА 5. Сценарно-режисерський хід та прийом як образний рух авторської концепції.

Поняття ходу в концертах як драматургічний, режисерський, сценарний і авторсько-режисерський. Сценарно-режисерський хід як смисловий хід, в основі якого лежить ідейне начало, що визначає напрям монтажу, підказує композиційні прийоми та образно-пластичне вирішення. Випадкова та цільова установка виникнення сценарно-режисерського ходу. Сценарно-режисерський хід як образний рух авторської концепції, спрямований на досягнення педагогічного впливу. Народження сценарно-режисерського ходу на початковому, ознайомчому етапі розробки задуму майбутньої вистави. Народження сценарно-режисерського ходу на початковому, ознайомчому етапі розробки задуму майбутньої вистави. Режисерський прийом як постановочний спосіб організації в просторі й часі. Режисерський прийом як організатор форми вистави, концерту, свята. Прийом як рішення. Вимоги до вибору режисерського прийому. Принципи класифікації прийомів: історичний, за видами мистецтв, функціональний. Історичний принцип класифікації: *античний театр* – “ведучі-коментатори”, “хор-коментатор”; *театр Середньовіччя* – “коло”, “тіні”, “пантоміма”, “ханаміті” (дорога квітів); *театр епохи Відродження* – “маски” (різні види), “музиканти-ведучі”, поєднання різних видів ляльок з живим діючим актором, “вставні музичні номери”; *театр класицизму* – “живі картини”, “скульптури, що оживають”, “дивертисмент”; *романтичний театр* – “масовки”, “ритуал”; *реалістичний театр* – “індивідуалізована маса”; *агітаційний театр* – “зонги”, “вірші-апарти”, “документи-апарти”. Принцип класифікації за

видами мистецтв: *образотворче* – картини, скульптури, фотодокументи; *архітектура* – різні види сценічних площадок; *кіно* – стоп-кадр, наплив, голоси за кадром, поліекран, подвійна експозиція; *музика* – хор-коментатор, музиканти-ведучі, зонги, куплети; *хореографія* – пантоміма, дивертисмент; *література* – роздвоєння персонажу, ведучий, різні види вставок – вірші, документи; *театр* – маски, тіні, ляльки.

Функціональний принцип класифікації: організація дії у просторі – ханаміті, коло, поліекран; організація дії у часі – стоп-кадр, ремінісценція; організація дії у просторі і часі – пантоміма, дивертисмент. Режисерський задум як творчий процес, у результаті якого повинно обов'язково сформуватися конкретне розуміння і осмислення дійсності, що визначить чітку громадянську позицію, емоційне відчуття, а також пластично-просторове й тональне рішення вистави в єдиному стилістичному та жанровому ключі на основі інтерпретаторської концепції. Задум як прочитання твору з погляду сучасності, точка зору режисера на життя, відтворене автором; Режисерський задум як неповторне художнє явище.

ТЕМА 6. Театралізація та монтаж як творчий метод режисера. Режисерська документація як метод спілкування зі всіма учасниками спеціальної події

Театралізація як творчий метод режисури “зримих” байок, пісень, фактів, документів. Театралізація як метод художнього осмислення реальних подій в організації дійства. Види театралізації: сценарна та режисерська. Елементи театралізації: асоціація, символ, метафора, алегорія. Театралізація та образне вирішення “зримої” форми. Побудова театралізованого дійства за принципами: ілюстрації подій, формування сюжету на основі подій, асоціативного бачення при побудові дії у просторі й часі. Робота над театралізованим вирішенням події, реального дійства. Монтаж в процесі створення естрадних, театралізованих та масових форм. Принципи монтажу в різних видах мистецтва. Монтаж та його значення у роботі режисера естради та масових свят. Мистецтво монтажу як показник міри обдарованості режисера.

Види монтажу: послідовний, контрастний, паралельний, одночасний, ремінісцентний. Використання різних видів монтажу при створенні єдиного цілісного дійства при постановках концертів, театралізованих вистав, шоу-програм, естрадних видовищ і масових свят. Особливості монтажу при створенні театралізованого заходу на різних сценічних майданчиках, в єдиному просторі й часі під час проведення масових свят просто неба. Залежність прийомів монтажу від сценарно-режисерського задуму. Творчий монтаж як естетичний принцип. Послідовність і логіка авторської думку шляхом монтажною організації матеріалу як головна мета режисерського

прочитання твору. Монтаж у театралізованих формах як засіб впливу на глядача. Організація глядацького сприймання як одна із функцій монтажу. Монтаж як основа дійовості театралізованої вистави, концерту, масового свята. Монтаж в театралізованих формах як основа композиції.

Особливості режисерської документації та її роль у творчому процесі. Види режисерської документації: режисерський план постановки, режисерський монтажний лист, музична партитура, світлова партитура, сценарний план кіноматеріалів і діапроекцій, робоча схема (концерту, вистави, маніфестації – план-дислокація, схема зв'язку, схема транспорту і техніки, схема охорони порядку та забезпечення техніки безпеки), репетиційний план. Розробка документації безпосередньо самим режисером-постановником. Сценарій як основа режисерських документів. Режисерський план як першочерговий начерк основної схеми вистави, як відправна точка для монтажу номерів в епізоди і, епізодів у дійство. Режисерський план як виклад основних компонентів майбутньої вистави, концерту, масового свята, що визначає послідовність номерів у епізодах та послідовність самих епізодів у заході. Інші види послідовності складових частин режисерського плану: потреба у бутафорії, реквізиті, музичних інструментах, костюмах, фонограмах, визначення основних етапів роботи над виставою, інформація про основних виконавців. Монтажний лист як графічний виклад режисерського плану, перелік усіх компонентів кожного номера та засобів його забезпечення. Складові монтажного листа: 1) нумерація; 2) епізод; 3) назва номера та його характер; 4) виконавці; 5) акомпанемент номера; 6) тексти, що виконуються на сцені та звучать на радіо, дикторські тексти; 7) кіноматеріали (з усіма характеристиками кіноплівки); 8) художньо-технічне оформлення, в якому відбувається номер; 9) світлове вирішення номера; 10) костюми; 11) бутафорія та реквізит; 12) примітки. Вимоги до заповнення монтажного листа. Музична партитура як одна з основ драматургії постановки, що задає тон розвитку дії. Два періоди репетиційного плану: перший – у репетиційних залах; другий – безпосередньо на сцені або на майданчику, де буде відбуватися дійство. Злагоджена робота постановочної групи вистави як результат вмілого керівництва режисера-постановника творчим процесом.

БЛОК II: ОСНОВИ СЦЕНАРНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ **ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ IV.**

Літературний сценарій. Сценарна театралізація як творчий метод сценариста.

ТЕМА 7. Сценарний план як літературний проект майбутньої спеціальної події. Поняття сценарної театралізації: види та виразні засоби.

Сценарний план – літературний проект майбутнього заходу, в якому пунктирно накреслений передбачуваний хід розвитку дії, тезисно викладено

основні висловлювання і дикторські коментарі. Конкретно-графічне зображення сценарного плану–запису у відповідному порядку найменувань частин, епізодів, номерів – театралізованого дійства. Різновиди сценарних планів. Синтез сценарного плану і монтажного листа в умовах сучасного естрадного мистецтва. Процес створення сценарного плану з усіма учасниками майбутнього спеціального заходу. Трансформація сценарного плану у літературний сценарій.

Театралізація матеріалу – висловлювання змісту засобами театру. Сценарна театралізація – творчий спосіб перетворення життєвого, документального матеріалу у художній сценарій. Види сценарної театралізації: компільований, оригінальний, змішаний. Компільований вид театралізації – тематичний відбір і використання сценаристом готових художніх образів з різних видів мистецтв і поєднання їх між собою сценарним ходом. Театралізація оригінального виду – створення сценаристом нових художніх образів згідно із сценарним задумом. Використання театралізації оригінального виду при створенні сценаріїв документального жанру, в основі яких лежить інсценізація документа. Театралізація змішаного виду – використання сценаристом першого і другого видів театралізації. Театралізація як органічний синтез засобів ідейно-емоційного впливу, при якому за допомогою монтажу створюється сценарій, який водночас стає в цілому новим, оригінальним за змістом і значенням образним художньо-публіцистичним твором. Виразні засоби як мова театралізації, як допомога створення естетичних цінностей. Символ (у пер. з грецької – „знак”) – багатозначна форма. Зміна сенсу символу залежно від епохи, історичної обстановки, умов спілкування. Асоціативний зв'язок символу з сприйняттям його глядачем. Поняття „штамп” і символіка. Основні шляхи використання символів у сценарії. Метафора як важливий засіб виразності театралізації, в основі якого лежить принцип образного зіставлення предмета з якимось іншим на основі загальної для них ознаки. Алегорія – інакомовність, зображення абстрактної ідеї засобами конкретного зримого образу. Символ, метафора, алегорія як основні виразні засоби інакомовності.

ТЕМА 8. Літературний сценарій, його види та методи його створення. Інсценізація у створенні сценаріїв номеру, зримої та малої форми.

Сценарна майстерність як один з суттєвих напрямків творчої роботи майстрів театрального мистецтва. Сценарій – драматичний твір, який визначає зміст, форму, жанрове та стилєве вирішення заходу. Сценарій – детальний літературний опис дії на основі якого створюється театралізована вистава, свято, концерт, ігрова або будь-яка інша програма. Види сценаріїв. Метод компіляції. Типи сценаріїв за засобами ідейно-емоційного впливу. Типи сценаріїв за засобом організації матеріалу. Засоби літературно-

сценарної роботи – переказ, демонстрація, вправи, навіювання, приклад, переконання, видовище, розвага. Вимоги до літературного сценарію. Види літературної основи театралізованого, естрадного, масового дійства: сценарний план і сценарій. Різновиди літературних сценаріїв театралізованих дійств. Основний етап роботи над літературним сценарієм театралізованого заходу – збирання і пошуки фактичного та художнього матеріалу. Практичні приклади найбільш вдалих літературних сценаріїв сучасних театралізованих, естрадних, масових дійств.

Інсценізація літературних творів: оповідання, роману, розповіді тощо. Види інсценізацій: драматургічний, епічний, сценічна композиція. Драматургічний вид інсценізації – побудова за законами аристотелівської драматургії. Драматургічна інсценізація як найбільш самостійний твір, віддалений від оригіналу тип інсценізації, який можна назвати „п’еса-інсценізація”. Епічний вид інсценізації – основний принцип побудови – не тільки показ, але й розповідь, оповідання. У цьому типі інсценізації підвищується питома вага літературного слова. Епічний тип інсценізації – тип драми особливої літературної властивості, в якій характери розкриваються не шляхом прямого розвитку дії, яка стимулюється яскраво вираженим конфліктом, а шляхом ґрунтовного літературного показу і розвитку. Основні особливості епічної інсценізації. Роль монтажу у роботі над інсценізацією літературних творів. Його головна функція – драматургічна побудова логіки розвитку дії. Допоміжні елементи інсценізації літературних творів. Визначення основних технологічних моментів інсценізації.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ V.

Сценарний задум як основа драматургії театралізованих форм

ТКМА 9. Сценарний задум та хід як образно-емоційне уявлення змісту майбутнього твору. Художній образ майбутньої спеціальної події: шляхи створення та реалізації.

Сценарний задум – сформоване логічно-чуттєве авторське відношення до піднятої проблеми. Сценарний задум – образно-емоційне уявлення змісту майбутнього твору. Різноманітність шляхів народження сценарного задуму. Конфлікт – основа сюжетного задуму сценарію. Основні моменти сценарного задуму. Основні компоненти сценарного задуму майбутнього твору. Головні ознаки сценарного задуму. Наступний етап роботи над сценарним задумом – пошук сценарного (сюжетного) ходу, від якого залежить цілісність, єдність художнього задуму. Сценарний хід – образний рух авторської концепції, направлений на досягнення мети педагогічного впливу. Варіанти сценарного ходу в театралізованих, естрадних, масових дійствах. Сценарний задум, образне рішення, вдалий прийом монтажу, оригінальний сценарний хід як головні етапи роботи над створенням сценарію даної форми.

Поняття художнього образу в різних видах мистецтва. Види художніх образів: образ-символ, образ-алегорія, образ-метафора, образ-асоціація. Художній образ як узагальнена і разом з тим конкретна картина людського життя чи навколишнього світу, що створена творчою уявою митця. Художній образ як особлива форма естетичного освоєння світу, за якої зберігається його предметно-чуттєвий характер, його цілісність, життєвість, конкретність, Художній образ як спосіб мислення у мистецтві. Мета образу: передати загальне через одиничне, не наслідуючи дійсність, а відтворюючи її. Класифікація образів за способом творення і сприйняття: слухові, зорові, дотикові, смакові, запахові. Шляхи створення художнього образу. Використання допоміжних засобів виразності як елемент реалізації художнього образу

ТЕМА 10. Літературний монтаж, його види. Види та засоби ідейно-емоційного впливу: роль музики, кіно та інших допоміжних засобів

Літературний монтаж як творчий метод автора, як засіб розкриття його ідеї. Поняття монтажу, його характеристика. Функції монтажу. Монтаж як співставлення, співвідношення фактів, людських доль, численних зв'язків. Включення монтажу у процес створення образу. Види монтажу: послідовний, паралельний, одночасний, контрастний, ремінісцентний, асоціативно-образний, монтаж-рефрен. Змішані форми монтажу – чергування різних засобів і прийомів, які з точки зору сценариста є найбільш придатними для того чи іншого сценарію. Залежність прийомів монтажу від сценарно-режисерського задуму. Закони монтажу. Особливості монтажних поєднань – музичних, мовних, хореографічних, театральних – та різних виразних засобів. Особливості монтажу документального та художнього матеріалу. Принципи монтажу в сценарії організації епізодів, блоків театралізованих дійств. Монтаж загальної композиції твору. Монтаж у театралізованих формах як засіб впливу на глядача. Використання різних видів монтажу при написанні сценаріїв театралізованих вистав, концертів, шоу-програм, естрадних видовищ та масових свят.

Види ідейно-емоційного впливу в сценарії театралізованих, масових форм: живе слово, драматичне мистецтво, кіно, телебачення, хореографія, літературні твори, образотворче мистецтво, спорт, світло. Живе слово, його функції в сценарії, характеристика його використання. Слово як засіб спілкування між виконавцем і глядачем. Роль музики в сценарії театралізованої вистави і масового дійства. Основи функції музики в дійстві: сюжетна, емоційна, ілюстративна, допоміжна. Роль музики у асоціативному монтажі. Музичний супровід як посилення ідейно-художнього впливу, як ключ цілісності театралізованого, масового дійства. Використання кіно фрагментів, сцен з вистав, пісень як продовження думки чи дії, або ж як

„другий” план усного виступу. Фрагменти кінохроніки, художнього фільму як засіб передачі дії, завершення її або як фон масової дії виконавців. Використання художнього і документального кіно в пролозі драматургічної структури сценарію. Особливості використання телебачення. Чіткість і логіка поєднання у сценарії засобів ідейно-емоційного впливу – створення цілісності дійства театралізованої, естрадної вистави, концерту, масового свята.

6. Контроль навчальних досягнень

6.1. Система оцінювання навчальних досягнень студентів

Вид діяльності студента	Максимальна к-сть балів за одиницю	Модуль 1		Модуль 2		Модуль 3		Модуль 4		Модуль 5	
		кількість одиниць	максимальна кількість балів	кількість одиниць	максимальна кількість балів	кількість одиниць	максимальна кількість балів	кількість одиниць	максимальна кількість балів	кількість одиниць	максимальна кількість балів
Відвідування лекцій	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Відвідування семінарських занять	1	2	2	1	1			2	2		
Відвідування на практичному занятті	1	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
Робота на семінарському занятті	10	2	20	1	10			2	20		
Робота на практичному занятті	10	4	40	4	40	4	40	4	40	4	40
Лабораторна робота (в тому числі допук, виконання, захист)											
Виконання завдань для самостійної роботи	5	4	20	4	20	4	20	4	20	4	20
Виконання модульної роботи	25	1	25	1	25	1	25	1	25	1	25
Виконання ІНДЗ											
<i>Разом</i>	510		113		102		91		113		91
Максимальна кількість балів	510										
Розрахунок коефіцієнта	Розрахунок: $510:100=5,1$ Студент набрав: 460 балів Оцінка: $460:5,1 = 90$ балів А (зараховано)										

6.2.Завдання для самостійної роботи та критерії її оцінювання

БЛОК I: ОСНОВИ РЕЖИСУРИ ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ I.

Основи та головні принципи театрального мистецтва

Тема 1: Теоретичні засади режисури у творчості К.С.Станіславського та В.І.Немировича-Данченка. В.Є.Мейерхольд як новатор театрального мистецтва

1. Прочитати та опрацювати літературу з питань функціональних обов'язків режисера естради.
2. Підготувати тези за матеріалами зібрання творів К.С.Станіславського на тему: „Система Станіславського як науково-практична основа школи акторської майстерності”.
3. Ознайомитися з вченням В.І.Немирович-Данченка про роль та значення театру романтичного і театру реалістичного.
4. Проаналізувати значення спадщини В.І.Немировича-Данченка у формуванні сучасного театрального мистецтва.
5. Визначити головні вимоги В.Мейерхольда до декораційного оформлення вистави.
6. Проаналізувати процес пошуку В.Мейерхольдом зримого образу та режисерського задуму майбутньої вистави.

Тема 2. Значення режисерської діяльності Є.Б.Вахтангова та Л.Курбаса в режисурі естради театралізованих вистав та масових свят.

1. З'ясувати у чому полягають експерименти та реформаторство Вахтангова в театральному мистецтві.
2. Визначити позицію Вахтангова у питанні про синтез школи переживання і удавання, та подальшого процесу гармонійного поєднання їх у єдине поняття перевтілення.
3. Проаналізувати вистави, які Лесь Курбас здійснив у театрі «Березіль» – 1 год..
4. Перерахувати режисерські роботи Л.Курбаса, що були втілені на сцені «Молодого театру».

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ II.

Поняття та структура сценічного номеру як основи режисерської та сценарної майстерності

Тема 3. Ідейно-тематична основа сценічного номеру як одиниці естрадного мистецтва. Архітектоніка та композиція номеру.

Надзавдання як головна мета постановки будь-якої спеціальної події.

1. Сформувати декілька визначень поняття сценічного номеру.
2. Визначити ідею, тему та проблему самостійно обраного сценічного номеру.
3. Проаналізувати прояв конфлікту у різних творах сценічного мистецтва.
4. Визначити різницю між проблемою та конфліктом у сценічному номері.
5. Сформувати декілька визначень поняття архітекtonіки.
6. Проаналізувати композиційну побудову твору, закони композиції.
7. Визначити надзавдання у самостійно обраному творі сценічного мистецтва.

Тема 4. Жанр, конфлікт, наскрізна дія, атмосфера як головні складові темпоритму спеціальної події. Мізансценування.

1. Визначити жанр вистави як вид сценічного твору, що має певну образну структуру.
2. Проаналізувати складові темпоритму у сценічному мистецтві.
3. Сформувати визначення поняття наскрізної дії.
4. Визначити, які чинники є основними для формування відповідної атмосфери.
5. Проаналізувати вплив правильно підбраного звукового оформлення для спеціальної події.
6. Різновиди мізансцен і їх застосування.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ III.

Режисерська концепція: теоретичні основи та практика застосування в умовах сучасних форм та жанрів режисури спеціальних подій

Тема 5. Сценарно-режисерський хід та прийом як образний рух авторської концепції. Театралізація та монтаж як творчий метод режисера

1. Дати визначення сценарно-режисерських ходу та прийому.
2. Описати принципи класифікації прийомів.
3. Виявити режисерський задум у самостійно обраному творі сучасного сценічного мистецтва.
4. Перерахувати найяскравіші на Вашу думку приклади сучасних режисерських прийомів.
5. Визначити різницю між сценарною та режисерською театралізацією.
6. Театралізація та образне вирішення “зримої” форми.
7. Проаналізувати принципи монтажу в різних видах мистецтва.
8. Перерахувати види монтажу.

Тема 6. Режисерська документація як метод спілкування зі всіма учасниками спеціальної події.

1. Визначити різницю між сценарним та режисерським планом.
2. Режисерський сценарій – як основа для формування усієї необхідної режисерської документації.
3. Проаналізувати відмінності між сценарним планом та монтажним листом.
4. Перерахувати види режисерської документації.

БЛОК II: ОСНОВИ СЦЕНАРНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ IV.

Літературний сценарій. Сценарна театралізація як творчий метод сценариста.

**Тема 7. Літературний сценарій, його види та методи його створення.
Поняття сценарної театралізації: види та виразні засоби.**

1. Визначити типи сценаріїв за засобами ідейно-емоційного впливу, різницю між сценарною та режисерською театралізацією.
2. Створити сценарій спеціальної події методом компіляції.
3. Описати вимоги до літературного сценарію.
4. Проаналізувати найбільш вдалі на вашу думку літературні сценарії сучасності.
5. Визначити різницю між видами сценарної театралізації: компільований, оригінальний, змішаний.
6. Проаналізувати зміну значення символів у історичному процесі формування соціуму, навести приклади.

Тема 8. Сценарний план як літературний проект майбутньої спеціальної події. Інсценізація у створенні сценаріїв номеру, зримої та малої форми.

1. Знайти приклади сучасного оформлення сценарного плану.
2. Визначити основні складові сценарного плану.
3. Визначити різницю між сценарним планом та літературним сценарієм.
4. Синтез сценарного плану і монтажного листа.
5. Визначити основні види інсценізації.
6. Описати функції монтажу і його роль у інсценізації.
7. Визначення основних технологічних моментів інсценізації.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ V.

Сценарний задум як основа драматургії театралізованих форм

Тема 1. Сценарний задум та хід як образно-емоційне уявлення змісту майбутнього твору. Художній образ майбутньої спеціальної події: шляхи створення та реалізації.

1. Описати думку відомих режисерів щодо значення сценарного задуму і його ролі у реалізації майбутнього проекту.
2. Визначити основні етапи роботи над сценарним задумом.
3. Знайти варіанти сценарного ходу в театралізованих, естрадних, масових діях.
4. Визначити класифікацію образів за способом творення і сприйняття.
5. Описати допоміжні засоби виразності, що сприяють реалізації художнього образу.

Тема 2. Літературний монтаж, його види. Види та засоби ідейно-емоційного впливу: роль музики, кіно та інших допоміжних засобів

1. Визначити функції монтажу.
2. Проаналізувати особливості монтажних поєднань.
3. Знайти зв'язок між прийомами монтажу та сценарно-режисерським задумом.
4. Дати визначення поняття «Монтаж атракціонів» за С.Ейзентштейном.

Оцінювання самостійної роботи здійснюється за такими *критеріями*:

- ступінь засвоєння фактичного матеріалу, який вивчається;
- розуміння, ступінь засвоєння теорії та методології проблем, що розглядаються;
- уміння поєднати теорію з практикою при розгляді конкретних ситуацій, створенні власних проектів, розв'язанні завдань, винесених для самостійного опрацювання, і завдань, винесених на розгляд в аудиторії;
- ознайомлення з базовою та додатковою рекомендованою літературою;
- логіка, структура, стиль викладу матеріалу в письмових роботах і під час виступів в аудиторії, уміння обґрунтовувати свою позицію, здійснювати узагальнення інформації та робити висновки.

6.3. Форми проведення модульного контролю та критерії оцінювання

Виконання модульних контрольних робіт здійснюється самостійно кожним студентом у вигляді електронного документу або презентації власного проекту проекту.

Модульна контрольна робота проводиться після вивчення певного змістового модуля. Оцінюється за виконання завдань у формі, зазначеній викладачем у робочій програмі. *Форми* модульного контролю – проведення модульних робіт, що передбачають використання набутих теоретичних знань та практичних навичок: відповіді на запитання, створення документаційної бази по власним проектам, презентація проектів тощо.

Кількість модульних контрольних робіт з навчальної дисципліни – 5, виконання кожної роботи є обов'язковим.

Модульна контрольна робота № 1

Завдання: 1. Відповісти на теоретичні запитання. 2. Презентувати власний огляд творчості обраного режисера. Результати презентувати у вигляді файлу Microsoft Power Point.

Модульна контрольна робота № 2

Завдання: 1. Відповісти на теоретичні запитання. 2. Написати ідейно-тематичний план власного майбутнього рекламного номеру. Результати презентувати у вигляді файлу Microsoft Word.

Модульна контрольна робота № 3

Завдання: 1. Відповісти на теоретичні запитання. 2. Описати та розкрити режисерський прийом, що використовується у власному рекламному номері. Результати презентувати у вигляді файлу Microsoft Word.

Модульна контрольна робота № 4

Завдання: 1. Відповісти на теоретичні запитання. 2. Створити сценарний план та літературний сценарій до власного рекламного номеру. Результати презентувати у вигляді файлу Microsoft Word.

Модульна контрольна робота № 5

Завдання: 1. Відповісти на теоретичні запитання. 2. Презентувати власний рекламний номер. Результати презентувати у сценічній формі.

Критерії оцінювання:

- 1) розуміння, ступінь засвоєння теоретичних знань та практичних навичок, отриманих у процесі вивчення навчальної дисципліни;
- 2) ознайомлення з базовою та додатковою рекомендованою літературою;
- 3) уміння наводити приклади з практики режисури, аналізувати існуючі заходи та класифікувати їх;
- 4) уміння поєднати теорію з практикою при розгляді конкретних ситуацій, розв'язанні завдань;
- 5) логіка, структура, стиль підготовки власного проекту, уміння обґрунтовувати свою позицію, здійснювати узагальнення інформації та робити висновки;
- 6) повнота відповіді на питання, якість і самостійність виконання завдання; творчий підхід й ініціативність у виконанні завдання.

При оцінюванні модульної контрольної роботи враховується обсяг і правильність виконаних завдань. Правильне виконання всіх завдань оцінюється максимально у 25 балів.

6.4. Форми проведення семестрового контролю та критерії оцінювання

Семестровий контроль є результатом вивчення кожного модуля, який містить підсумок усіх форм поточного контролю та виконання модульної контрольної роботи. Семестровий контроль включає бали за поточну роботу студента на семінарських заняттях, виконання самостійної роботи, модульну контрольну роботу. Семестровий контроль знань студентів проводиться у формі заліка і здійснюється після завершення вивчення навчального матеріалу.

6.5. Орієнтований перелік питань для семестрового контролю

1. Дайте визначення поняття театрального мистецтва.
2. Охарактеризуйте становлення режисури як професії в театральному процесі у XIX ст.
3. Опишіть генезис режисури естради та функції режисера естради та масових свят.
4. Розкрийте творчу біографію К.С.Станіславського.
5. Опишіть основні принципи системи Станіславського.
6. Дайте визначення терміну “надзавдання”.
7. Розкрийте режисерські принципи К.С.Станіславського.
8. Охарактеризуйте В.І.Немировича-Данченка як режисера, драматурга, теоретика, педагога.
9. Охарактеризуйте новаторство режисури Немировича-Данченка.
10. Опишіть три основні іпостасі режисера.
11. Презентуйте творчу біографію В.Є.Мейєрхольда.
12. Дайте характеристики умовності і символізму у театрі В.Є.Мейєрхольда.
13. Опишіть експерименти та реформаторство Є.Вахтангова.
14. Дайте визначення поняття природи гротеску в режисурі Є.Вахтангова.
15. Охарактеризуйте думку Є.Вахтангова про характерність всіх без винятку акторів.
16. Опишіть театральне об'єднання “Березіль”
17. Дайте визначення поняття теми, проблеми, ідеї твору.
18. Розкрийте тему як предмет та суть будь-якого міркування або викладу.
19. Дайте визначення поняття конфлікту. Опишіть види конфліктів.
20. Розкрийте важливість визначення режисером теми, проблеми, ідеї майбутнього заходу для логічної реалізації проекту.
21. Дайте визначення поняття архітектоніки.
22. Опишіть композиційну побудову твору, закони композиції.
23. Охарактеризуйте подію як зміну характеру дії сценічного номеру.
24. Охарактеризуйте надзавдання як головну мету постановки будь-якої спеціальної події.
25. Дайте визначення жанру як виду твору.
26. Опишіть різновиди жанрів у сценічному мистецтві.

27. Дайте визначення загального поняття атмосфери в житті та у театральному мистецтві.
28. Розкрийте поняття атмосфери як взаємозв'язок режисера з глядачем.
29. Дайте визначення поняття світлового, звукового, музично-шумового оформлення спеціальної події.
30. Охарактеризуйте мізансцену як засіб пластичної виразності сценічного номеру.
31. Опишіть мізансцену як один з найважливіших засобів образної виразності режисерської думки.
32. Охарактеризуйте сценарно-режисерський хід як смисловий хід.
33. Опишіть процес народження сценарно-режисерського ходу на початковому, ознайомчому етапі розробки задуму майбутньої вистави.
34. Розкрийте режисерський прийом як постановочний спосіб організації в просторі й часі.
35. Охарактеризуйте режисерський задум як творчий процес.
36. Визначте театралізацію як творчий метод режисури.
37. Назвіть та опишіть види театралізації.
38. Охарактеризуйте монтаж в процесі створення естрадних, театралізованих та масових форм.
39. Охарактеризуйте монтаж та його значення у роботі режисера естради та масових свят.
40. Назвіть та опишіть види монтажу.
41. Назвіть та опишіть види режисерської документації.
42. Охарактеризуйте сценарій як основу режисерських документів.
43. Опишіть структуру монтажного листа.
44. Дайте визначення поняття літературного сценарію.
45. Опишіть види сценаріїв. Метод компіляції.
46. Опишіть основний етап роботи над літературним сценарієм театралізованого заходу.
47. Розкрийте поняття сценарної театралізації.
48. Опишіть компільований вид театралізації.
49. Опишіть театралізацію змішаного виду.
50. Охарактеризуйте театралізацію оригінального виду.
51. Визначте виразні засоби як мова театралізації.
52. Дайте визначення поняття «символ».
53. Опишіть метафору як важливий засіб виразності театралізації.
54. Дайте визначення поняття «алегорія».
55. Дайте визначення та опишіть сценарний план.
56. Опишіть процес трансформації сценарного плану у літературний сценарій.
57. Дайте визначення та опишіть сценарний задум.
58. Опишіть конфлікт як основу сюжетного задуму сценарію.
59. Охарактеризуйте процес пошуку сценарного (сюжетного) ходу.

60. Дайте визначення поняття художнього образу в різних видах мистецтва.
61. Опишіть види художніх образів.
62. Визначте літературний монтаж як творчий метод автора.
63. Опишіть функції монтажу.
64. Охарактеризуйте монтаж у театралізованих формах як засіб впливу на глядача.
65. Опишіть види ідейно-емоційного впливу в сценарії.
66. Визначте роль музики в сценарії театралізованої вистави і масового дійства.

6.6. Шкала відповідності оцінок

Оцінка	Кількість балів
Відмінно	100-90
Дуже добре	82-89
Добре	75-81
Задовільно	69-74
Достатньо	60-68
Незадовільно	0-59

7. Рекомендовані джерела

Основна (базова):

1. Абрамян В. Ц. Театральна педагогіка / В. Ц. Абрамян. – Київ : Лібра, 1996. – 224 с.
2. Гринишина М. Театр української драматургії. Сучасна та українська п'єса на сценах театрів у 1930-х рр. / М. Гринишина. – Київ : [б.в.], 2006. – 296 с.
3. Зайцев, В.П. Режисура естради та масових видовищ : Навч. посібник / Валерій Павлович Зайцев. – Київ : Дакор, 2003. – 304 с.
4. Кісін В. Режисура як мистецтво та професія. Життя. Актор. Образ : із творчої спадщини / В. Кісін. – Київ : КМ «Academia», 1999. – 268 с.
5. Ленглі С. Театральний менеджмент і продюсерство : американський досвід / С. Ленглі. – Київ : Компас, 2000. – 640 с.
6. Пацунов В. Театральна вертикаль : крок до образу / В. Пацунов. – Київ : КНУКіМ, 2003. – 120 с.
7. Танюк Л. Мар'ян Крушельницький : школа образного перевтілення, заповідана Лесем Курбасом / Л. Танюк. – Київ : Либідь, 2007. – 360 с.

Додаткова література

1. Айседора Дункан : [сборник] / сост. Н.Н. Гринкевич ; [вступ. ст. Б. Аюханова]. – Алма-Ата : Производственно-творческое объединение СТД Казахстана, 1990. – 334 с.
2. Ардов В.Е. Разговорные жанры эстрады и цирка: Заметки писателя / Виктор Ефимович Ардов. – М.: Искусство, 1968. – 183с.
3. Блок Вл. Система Станиславского и проблемы драматургии. – М.: ВТО, 1963
4. Василько В. Фрагменты режиссуры. – К.: Мистецтво, 1967.
5. Воскресенский С.А. Эстрадные жанры / Сергей Александрович Воскресенский / Под ред. Р. Пикеля. – М. Театропечать, 1930. – 188 с.
6. Вопросы режиссуры. Сборник статей. – М.: Искусство, 1954.
7. Генкин Д.М. Театрализация как творческий метод КПП/Сб. статей – Л.: ЛГИК, 1982.
8. Горчаков Н. Режиссерские уроки Е.Вахтангова. – М.: Искусство, 1957.
9. Захава Б.Е. Мастерство актера и режиссера: учеб. Пособие для спец. учеб. заведений культуры и искусства – 4-е изд; испр. и доп. / Борис Евгеньевич Захава. – М.:Просвещение, 1978. – 334с.
10. Клитин С.С. Эстрада: Проблемы теории, истории и методики: Учебное пособие / Станислав Сергеевич Клитин. – Л.: Искусство, 1987. – 190 с.
11. Пацунов В. П. Станиславский в XXI в. Культ? Миф? Или реальность?/ Валерий Петрович Пацунов – К.: Макрос, 2011. – 216 с.
12. Режиссура массового театрализованного действия: Словарь./Перм. гос. ин-т искусств и культуры. - Пермь: УПЦ "ДИККС", 1999. – 113с.

7. Навчально-методична карта дисципліни «Основи сценарної майстерності та режисури»

Разом: 150 годин., лекції — 20 год., семінарські заняття — 10 год., практичні заняття — 40 год., самостійна робота — 70 год, МК — 10 год., семестровий контроль — залік.

— 10 год., семестровий контроль — залік.										
Тижень	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X
Модулі	Змістовий модуль I									
Назва модуля	Основи та головні принципи театрального мистецтва.									
Кількість балів за модуль	113									
Лекції	відвідування – 2 б.									
Теми лекцій	Теоретичні засади режисури у творчості К.С.Станіславського та В.І.Немировича-Данченко. В.С. Мейерхольд як новатор театального мистецтва – 1 б.	Значення режисерської діяльності С.Б.Вахтангова та Л.Курбаса в режисурі естради, театралізованих вистав та масових свят – 1 б.	Ідейно-тематична основа сценічного номеру як одиниці естрадного мистецтва. Архитектоніка та композиція номеру. Назавдання як головна мета постановки будь-якої спеціальної події. – 1 б.	Жанр, конфлікт, наскрізна дія, атмосфера як головні складові темпоритму спеціальної події. Мізансценування – 1 б.	Сценарно-режисерський хід та прийом як образний рух авторської концепції – 1 б.	Театралізація та монтаж як творчий метод режисера. Режисерська документалізація як метод спілкування зі всіма учасниками спеціальної події – 1 б.	Сценарний план як літературний проєкт майбутньої спеціальної події. Поняття сценарної театралізації: види та виразні засоби – 1 б.	Літературний сценарій, його види та методи його створення. Інцензація у сценарії номеру, зримого та малої форми – 1 б.	Сценарний задум та хід як образно-емоційне уявлення змісту майбутнього твору. Художній образ майбутньої спеціальної події: шляхи створення та реалізації – 1 б.	Літературний монтаж, його види. Види та засоби ідейно-емоційного впливу: роль музики, кіно та інших допоміжних засобів – 1 б.
Теми семінарських занять	Роль К.С.Станіславського у світовому мистецтві – 1+10 б.	Новаторство Мейерхольда – 1+10 б.	Створення ідейно-тематичного плану - основа майбутнього номеру – 1+10 б.	Створення ідейно-тематичного плану - основа майбутнього номеру – 1+10 б.	Створення сценарно-режисерського ходу - 1+10 б.	Театралізація та монтаж - 1+10 б.	Види і формати сценарних планів - 1+10 б.	Види інцензацій - 1+10 б.	Створення літературного сценарію - 1+10 б.	Використання літературного монтажу для розкриття ідей - 1+10 б.
Теми практичних занять	Визначення поняття “Назавдання” - 1+10 б.	Експерименти Вахтангова - 1+10 б.	Визначення теми та ідей номеру - 1+10 б.	Процес створення атмосфери - 1+10 б.	Визначення режисерського прийому номеру - 1+10 б.	Створення режисерської документалізації - 1+10 б.	Написання сценарного плану - 1+10 б.	Створення літературного сценарію - 1+10 б.	Створення сценарного задуму - 1+10 б.	Захист власного номеру - 1+10 б.
Самостійна робота	5х4=20 б.									
Види поточного контролю	Модульна контрольна робота 1 – 25 б.									
Підсумковий контроль	Модульна контрольна робота 2 – 25 б.									
Залік										
Усього 510 балів, коефіцієнт 5,1										
Модульна контрольна робота 3 – 25 б.										
Модульна контрольна робота 4 – 25 б.										
Модульна контрольна робота 5 – 25 б.										